

¹Im siebzehnten Jahr Pekahs, des Sohnes Remaljas, ward König Ahas, der Sohn Jothams, des Königs in Juda.²Zwanzig Jahre war Ahas alt, da er König ward, und regierte sechzehn Jahre zu Jerusalem; und tat nicht, was dem HERRN, seinem Gott, wohl gefiel wie sein Vater David;³denn er wandelte auf dem Wege der Könige Israels. Dazu ließ er seinen Sohn durchs Feuer gehen nach den Greueln der Heiden, die der HERR vor den Kindern Israel vertrieben hatte,⁴und tat Opfer und räucherte auf den Höhen und auf den Hügeln und unter allen grünen Bäumen.⁵Dazumal zogen Rezin, der König von Syrien und Pekah, der Sohn Remaljas, König in Israel, hinauf gen Jerusalem, zu streiten und belagerten Ahas; aber sie konnten es nicht gewinnen.⁶Zu derselben Zeit brachte Rezin, König von Syrien, Elath wieder an Syrien und stieß die Juden aus Elath; aber die Syrer kamen und wohnten darin bis auf diesen Tag.⁷Und Ahas sandte Boten zu Thiglath-Pileser, dem König von Assyrien, und ließ ihm sagen: Ich bin dein Knecht und dein Sohn; komm herauf und hilf mir aus der Hand des Königs von Syrien und des Königs Israels, die sich wider mich haben aufgemacht!⁸Und Ahas nahm das Silber und Gold, das im Hause des HERRN und in den Schätzen des Königshauses gefunden ward, und sandte dem König von Assyrien Geschenke.⁹Und der König von Assyrien gehorchte ihm und zog herauf gen Damaskus und gewann es und führte es weg gen Kir und tötete Rezin.¹⁰Und der König Ahas zog entgegen Thiglath-Pileser, dem König zu Assyrien, gen Damaskus.

¹فِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ عَشْرَةَ لِفَقَحِ بْنِ رَمَلْيَا، مَلَكَ آحَاظَ بْنِ يُوَنَامَ مَلِكِ يَهُودَا.²كَانَ آحَاظَ ابْنَ عِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ سِتَّ عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ. وَلَمْ يَفْعَلِ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ إِلَهُهِ كَذَاوُدَ أَبِيهِ، بَلْ سَارَ فِي طَرِيقِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ حَتَّى إِنَّهُ عَتَرَ ابْنَهُ فِي النَّارِ حَسَبَ أَرْجَاسِ الْأَمَمِ الَّذِينَ طَرَدَهُمُ الرَّبُّ مِنْ أَمَامِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.⁴وَدَبَحَ وَأَوْقَدَ عَلَى الْمُزْتَعَاتِ وَعَلَى الثَّلَالِ وَتَحَتِ كُلِّ شَجَرَةٍ خَضَاءَ.⁵حِينَئِذٍ صَعِدَ رَصِينُ مَلِكِ أَرَامَ وَفَقَحُ بْنُ رَمَلْيَا مَلِكُ إِسْرَائِيلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ لِلْمُخَازَرَةِ، فَخَاصَرُوا آحَاظَ وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يَغْلِبُوهُ.⁶فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ أَرْجَعَ رَصِينُ مَلِكُ أَرَامَ أَهْلَهُ لِلأَرَامِيِّينَ، وَطَرَدَ الْيَهُودَ مِنْ أَهْلِهِ. وَجَاءَ الأَرَامِيُّونَ إِلَى أَهْلِهِ وَأَقَامُوا هُنَاكَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ.⁷وَأَرْسَلَ آحَاظَ رُسُلًا إِلَى تَغْلَثَ فَلَاسَرَ مَلِكِ أَسُورَ قَائِلًا، أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُكَ. اصْعَدْ وَخَلِّصْنِي مِنْ يَدِ مَلِكِ أَرَامَ وَمِنْ يَدِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ الْقَائِمِينَ عَلَيَّ.⁸فَأَخَذَ آحَاظَ الْفِصَّةَ وَالذَّهَبَ الْمَوْجُودَةَ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَفِي خَزَائِنِ بَيْتِ الْمَلِكِ وَأَرْسَلَهَا إِلَى مَلِكِ أَسُورَ هَدِيَّةً.⁹فَسَمِعَ لَهُ مَلِكُ أَسُورَ، وَصَعِدَ مَلِكُ أَسُورَ إِلَى دِمَشْقَ وَأَخَذَهَا وَسَبَاَهَا إِلَى فِيرَ، وَقَتَلَ رَصِينَ.¹⁰وَسَارَ الْمَلِكُ آحَاظَ لِلْقَاءِ تَغْلَثَ فَلَاسَرَ مَلِكِ أَسُورَ إِلَى دِمَشْقَ، وَرَأَى الْمَذْبَحَ الَّذِي فِي دِمَشْقَ. وَأَرْسَلَ الْمَلِكُ آحَاظَ إِلَى أَوْرَبَّا الْكَاهِنِ شَبَّهَ الْمَذْبَحَ وَشَكَلَهُ حَسَبَ كُلِّ صِنَاعَتِهِ.¹¹فَبَنَى أَوْرَبَّا الْكَاهِنُ مَذْبَحًا. حَسَبَ كُلِّ مَا أَرْسَلَ الْمَلِكُ آحَاظَ مِنْ دِمَشْقَ كَذَلِكَ عَمِلَ أَوْرَبَّا الْكَاهِنُ رَتَبًا جَاءَ الْمَلِكُ آحَاظَ مِنْ دِمَشْقَ.¹²فَلَمَّا قَدِمَ الْمَلِكُ مِنْ دِمَشْقَ رَأَى الْمَلِكُ الْمَذْبَحَ، فَتَقَدَّمَ الْمَلِكُ إِلَى الْمَذْبَحِ وَأَصْعَدَ عَلَيْهِ،¹³وَأَوْقَدَ مُحَرَّقَتَهُ وَتَقَدَّمَتَهُ وَسَكَبَ سَكِبَتَهُ، وَرَشَّ دَمَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ الَّتِي لَهُ عَلَى الْمَذْبَحِ.¹⁴وَمَذْبَحُ النَّحَاسِ الَّذِي أَمَامَ الرَّبِّ قَدَّمَهُ مِنْ أَمَامِ الْبَيْتِ مِنْ بَيْنِ الْمَذْبَحِ وَبَيْتِ الرَّبِّ، وَجَعَلَهُ عَلَى جَانِبِ الْمَذْبَحِ الشَّمَالِيِّ.¹⁵وَأَمَرَ الْمَلِكُ آحَاظَ أَوْرَبَّا الْكَاهِنَ، عَلَى الْمَذْبَحِ الْعَظِيمِ أَوْقَدَ مُحَرَّقَةَ الصَّبَاحِ وَتَقَدَّمَةَ الْمَسَاءِ وَمُحَرَّقَةَ الْمَلِكِ وَتَقَدَّمَتَهُ، مَعَ مُحَرَّقَةِ كُلِّ شَعْبِ الْأَرْضِ وَتَقَدَّمَتِهِمْ وَسَكَنِيهِمْ، وَرَشَّ عَلَيْهِ كُلِّ دَمِ مُحَرَّقَةٍ وَكُلِّ دَمِ ذَبِيحَةٍ. وَمَذْبَحُ النَّحَاسِ يَكُونُ لِي لِلشُّوَالِ.¹⁶فَعَمِلَ أَوْرَبَّا الْكَاهِنُ حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ الْمَلِكُ آحَاظَ.¹⁷وَقَطَعَ الْمَلِكُ آحَاظَ أُنْتَرَسَ الْقَوَاعِدِ وَوَرَّقَ عَنْهَا الْمِرْحَصَةَ، وَأُنْزَلَ الْبَحْرُ عَنْ شِيرَانِ النَّحَاسِ الَّتِي تَحْتَهُ وَجَعَلَهُ عَلَى رَصِيفٍ مِنْ

Und da er einen Altar sah, sandte der König Ahas desselben Altars Ebenbild und Gleichnis zum Priester Uria, wie derselbe gemacht war.¹¹ Und Uria, der Priester, baute einen Altar und machte ihn, wie der König Ahas zu ihm gesandt hatte von Damaskus, bis der König Ahas von Damaskus kam.¹² Und da der König von Damaskus kam und den Altar sah, opferte er darauf{~}¹³ und zündete darauf an sein Brandopfer und Speisopfer und goß darauf sein Trankopfer und ließ das Blut der Dankopfer, die er opferte, auf den Altar sprengen.¹⁴ Aber den ehernen Altar, der vor dem HERRN stand, tat er weg, daß er nicht stände zwischen dem Altar und dem Hause des HERRN, sondern setzte ihn an die Seite des Altars gegen Mitternacht.¹⁵ Und der König Ahas gebot Uria, dem Priester, und sprach: Auf dem großen Altar sollst du anzünden die Brandopfer des Morgens und die Speisopfer des Abends und die Brandopfer des Königs und sein Speisopfer und die Brandopfer alles Volks im Lande samt ihrem Speisopfer und Trankopfer; und alles Blut der Brandopfer und das Blut aller andern Opfer sollst du darauf sprengen; aber mit dem ehernen Altar will ich denken, was ich mache.¹⁶ Uria, der Priester, tat alles, was ihn der König Ahas hieß.¹⁷ Und der König Ahas brach ab die Seiten an den Gestühlen und tat die Kessel oben davon; und das Meer tat er von den Ehernen Ochsen, die darunter waren, und setzte es auf steinernes Pflaster.¹⁸ Dazu bedeckte die Sabbathalle, die sie im Hause gebaut hatten, und den äußeren Eingang des Königs wandte er zum Hause des

جَارَةٍ.¹⁸ وَرَوَّاقَ السَّبْتِ الَّذِي بَنُوهُ فِي الْبَيْتِ، وَمَدَحَلَ الْمَلِكِ مِنْ خَارِجِ عَيْبَرِهِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ مِنْ أَجْلِ مَلِكِ أَسُورَ. وَبَقِيَّتُهُ أُمُورَ آخَازَ الَّتِي عَمِلَ مَكْنُوتَةً فِي سِغْرِ أَخْبَارِ الْأَيَّامِ لِمُلُوكِ يَهُودَا.²⁰ ثُمَّ اصْطَلَجَعَ آخَازُ مَعَ آبَائِهِ، وَدُفِنَ مَعَ آبَائِهِ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ، وَمَلَكَ حَزَقِيَّا ابْنُهُ عَوَضًا عَنْهُ.

HERRN, dem König von Assyrien zum Dienst.¹⁹ Was aber mehr von Ahas zu sagen ist, was er getan hat, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Juda's.²⁰ Und Ahas entschlief mit seinen Vätern und ward begraben bei seinen Vätern in der Stadt Davids. Und Hiskia, sein Sohn, ward König an seiner Statt.